

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 14Sa/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200867
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:1019200867.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne sudkyňou JUDr. Evou Vékonyovou v právnej veci žalobcu: H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.. M. R. Q. XXX/XX, XXX XX P., právne zast.: JUDr. U. F., advokát so sídlom Y. X. XXXX/XX, XXX XX T., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 34180-3/2019-BA zo dňa 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Sociálnej poisťovne č. 34180-3/2019-BA zo dňa 16. apríla 2019 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 10416-10/2018-BA zo dňa 19. novembra 2018 a vec v r a c i a I. stupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tak ako bude vyčíslená v uznesení vyššieho súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou správnou žalobou domáhal súdneho prieskumu v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie vo veci jeho nároku na úrazovú rentu.

2. Žalobca poukázal na to, že dňa 04.07.2010 o 02:00 hod. u zamestnávateľa B. N. s.r.o., so sídlom W. utrpel pracovný úraz a to tak, že pri demontáži podsietenia spadol z výšky 6 m, následkom čoho utrpel viacnásobné poranenia končatín a tvárovej časti. Tento úraz bol zamestnávateľom uznaný za pracovný s mierou zavinenia žalobcu tak, ako bolo schválené súdnym zmerom v konaní spisová značka 24Cpr 1/2021 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV.

3. Žalobca ďalej uviedol, že požiadal o priznanie úrazovej renty žiadosťou doručenu pobočke žalovaného dňa 12.07.2013. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 24Cpr/1/2012 zo dňa 02.04.2014 bol schválený medzi ním a jeho zamestnávateľom súdny zmer. Sociálna poisťovňa, ústredie prvotne vo veci uplatneného nároku rozhodla tak, že nemá nárok na túto dávku. S uvedeným rozhodnutím žalobca nesúhlasil a podal odvolanie. Odvolací orgán však jeho odvolaniu nevyhovel a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uvedené rozhodnutie potom napadol správnou žalobou.

4. Žalobca poukázal na § 88 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení, pričom uviedol, že pre posúdenie dôvodnosti nároku na úrazovú rentu je v zmysle ust. § 88 ods. 1 právne významné, či v dôsledku choroby z povolania má účastník konania viac ako 40%-ný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť. V jeho právnej veci namietal lekársku správu Sociálnej poisťovne, pobočka Senica zo dňa 08.12.2017, keď mal za to, že táto nezohľadňuje všetky relevantné skutočnosti a bola vyhotovená viac ako sedem rokov po utrpení pracovného úrazu. Vzhľadom na uvedené táto lekárská správa nemôže byť podkladom

pre posúdenie vzniku nároku na úrazovú rentu za obdobie od podania žiadosti o jej priznanie až do súčasnosti.

5. Trval na tom, že nebol dostatočne zistený skutkový stav. Na účely úrazovej renty nie je podľa jeho názoru rozhodujúce len posúdenie zhoršenia zdravotného stavu, ale taktiež posúdenie poklesu pracovnej schopnosti, teda aj schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie. V jeho prípade išlo o prácu elektromechanika, robotníka a údržbára, pričom po pracovnom úraze vykonával síce prácu pomocného robotníka, avšak tieto práce boli vykonávané vo výškach. V dôsledku pracovného úrazu absolútne stratil schopnosť vykonávať práce vo výškach, keď v dôsledku poranenia päty už nemôže vykonávať práce, pri ktorých by musel stáť na rebríku, resp. iných konštrukciách, ktoré by vyžadovali dlhodobé státie. Taktiež aj kríva. Trval na tom, že posudkový lekár sociálnej poisťovne riadne nevykonal posúdenie poklesu jeho pracovnej schopnosti. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžso 44/2009 zo dňa 16.02.2010.

6. Ďalšie pochybenie správneho orgánu prvého stupňa videl v tom, že správny orgán hodnotil na účely úrazovej renty pokles schopnosti vykonávať pôvodnú prácu baníka na 30% aj keď bol príslušným lekárskeým posudkom trvalo vyradený z práce vo výškach, čo znamená, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť mu mal byť hodnotený na 100%, pretože bol vyradený z prác vo výškach aj z pomocných prác. Taktiež namietal, že posudkový lekár je zamestnancom sociálnej poisťovne, ktorého platové náležitosti súvisia s tým, ako plní jej pokyny. Mal teda pochybnosti o nezáujatosti lekára.

7. Žalobca ďalej považoval rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia nie sú podľa jeho názoru zodpovedané jeho námietky, ktoré boli uplatnené v administratívnom konaní. Mal za to, že žalovaný v odôvodnení len konštatoval skutkový stav a tvrdil, že posudkový lekár rozhodol správne a svoje závery dostatočne presvedčivo odôvodnil. Okrem toho mal za to, že dávka mu mala byť priznaná aj s poukazom na skutočnosť, že mu Sociálna poisťovňa priznala od dňa 08.07.2011 invalidný dôchodok, pričom v tomto konaní bola určená jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 50%.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej správnej žalobe zotrval na zákonnosti a vecnej správnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že z § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že nárok na úrazovú rentu vzniká len vtedy, ak v dôsledku pracovného úrazu poklesne schopnosť poškodenej osoby touto poistnou udalosťou vykonávať prácu na pôvodnej pracovnej pozícii o viac než 40%. Posudzovanie zdravotného stavu na účely úrazovej renty zákon zveril výlučne posudkovým lekárom sociálneho poistenia, pričom spôsob, resp. postup, akým má dochádzať k určeniu poklesu pracovnej schopnosti zákon a ani iná právna norma neregulujú.

9. Poukázal na účel úrazovej renty, pričom podľa jeho názoru z tohto účelu vyplýva, že je potrebné skúmať a zohľadniť stupeň funkčného postihnutia organizmu následkom pracovného úrazu. V súlade s uvedeným postupoval pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti žalobcu aj posudkový lekár Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, ako aj posudková lekárka ústredia. Obaja po preskúmaní zdravotného stavu žalobcu, ako aj následku predmetného pracovného úrazu, profesiogramu a ďalších posudkovo významných skutočností konštatovali, že u žalobcu je pokles pracovnej schopnosti 30%, čo mu nezakladá nárok na úrazovú rentu. Určený pokles pracovnej schopnosti je logickým vyústením skutočností, vyplývajúcich zo spisovej dokumentácie žalobcu a síce z nálezov z ortopedických vyšetrení, ktorých ortopéd konštatuje 30%-ný výpadok funkcie členkového kĺbu vpravo a ľahký pokles funkcie ľavého laktového kĺbu. Z uvedených lekárskeých správ je zrejmé, že poškodenie pravého členkového kĺbu a pokles funkcie ľavého laktového kĺbu je v rozsahu 30%, čomu zodpovedá aj stanovený pokles pracovnej schopnosti. Navyše zo spisovej dokumentácie vyplýva, že žalobca už pred utrpením pracovného úrazu sa opakovane podrobil operácii kolenného kĺbu, ako aj artroskopii v dôsledku poškodenia chrupavky, pričom bolesti kolena aj napriek vykonaným operačným zákrokmi pretrvávali aj naďalej.

10. Pokiaľ žalobca namieta, že lekárska správa z 08.12.2017 bola vyhotovená viac než 7 rokov po utrpenom pracovnom úraze, považoval žalovaný za potrebné zdôrazniť, že toto bolo zapríčinené sporom vo veci určenia utrpeného úrazu za pracovný a miery zodpovednosti zamestnávateľa za jeho vznik, ktorý bol ukončený až rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 10Cpr/1/2014 zo dňa 28.11.2017, ktorým súd ustálil, že úraz zo dňa 04.07.2010 je pracovným úrazom, za ktorý zodpovedá zamestnávateľ

v rozsahu 80%, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 10CoPr/3/2018 zo dňa 21.06.2018. Do skončenia tohto súdneho sporu nebolo možné s istotou konštatovať, či utrpený úraz je skutočne pracovným úrazom, či poznať konečnú mieru zodpovednosti zamestnávateľa. Žalovaný ďalej dodal, že pri rozhodovaní o nároku poškodeného pracovným úrazom je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia, pričom prízvukoval, že pokles pracovnej schopnosti bol určený nielen posudkovým lekárom pobočky, ale po opätovnom preskúmaní zdravotného stavu žalobcom uvedené konštatovala aj posudková lekárka ústredia v správe zo dňa 02.04.2019.

11. Žalovaný vzhľadom na námietky žalobcu ohľadne zaujatosti posudkových lekárov poukázal na § 153 ods. 4 písm. a) zákona o sociálnom poistení, ktorý posudzovanie zdravotného stavu na účely úrazovej renty a určenie poklesu pracovnej schopnosti zveril výlučne do kompetencie lekárskej posudkovej činnosti, ktorú vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky. Z uvedeného je zrejmé, že zákonodarca nepovažoval zamestnanecký pomer posudkového lekára za niečo, čo by spochybňovalo jeho nezáujatosť.

12. Pokiaľ žalobca uviedol, že u neho ide o pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 100%, nakoľko je trvalo vyradený z práce vo výškach, tak podľa pracovnej anamnézy žalobca pracoval ako elektromechanik, robotník, údržbár, montážny robotník, pričom podľa vyjadrenia zamestnávateľa jeho práca pozostávala z demontáže svetiel a konštrukcie na stlačený vzduch v rozsahu 45% pracovného času vykonávanej na prízemí v rozsahu 25% a vo výške 20% a prípravy materiálu v rozsahu 5% pracovného času. Ako nepravdivé sa ukazuje aj tvrdenie žalobcu, že posudkový lekár hodnotil pokles pracovnej schopnosti vo vzťahu k práci baníka, čoho dôkazom je práve lekárska správa zo dňa 08.12.2017, z ktorej jednoznačne vyplýva, že posudkový lekár pobočky, rovnako ako posudková lekárka ústredia posudzoval pokles pracovnej schopnosti vo vzťahu k naposledy vykonávanej práci, resp. práci, pri výkone ktorej trpel predmetný pracovný úraz, čiže k činnosti montážneho robotníka.

13. Pokiaľ žalobca poukazoval na skutočnosť, že v roku 2011 bol uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50%, tak žalovaný zdôraznil, že posudzovanie invalidity je samostatné od úrazovej renty nezávislé konanie, pri ktorom sa zohľadňujú odlišné kritériá od posudzovania úrazovej renty. V tomto ohľade poukázal aj na rozdielny účel invalidného dôchodku a úrazovej renty a s tým súvisiaci spôsob stanovovania poklesu. Žalovaný žiadal, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

14. Podľa § 88 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu, alebo choroby z povolania má viac ako 40 % - percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca, alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 cit. zákona a nedovŕšil dôchodkový vek, alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

15. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh podľa odsekov 1 a 2 je

- a) výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru alebo služobných povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru alebo služobného pomeru,
- b) iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa a
- c) činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty alebo služobnej cesty.

16. Správny súd o veci rozhodol na pojednávaní, keď po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, súdneho spisu ako aj vyjadrení zástupcov účastníkov a žalobcu, dospel k záveru, že správna žaloba bola podaná dôvodne.

17. Z administratívneho spisu bolo zistené, že podľa oznámenia poistnej udalosti zo dňa 24.07.2014 a záznamu o registrovanom pracovnom úraze spísanom 07.07.2010 žalobca utrpel dňa 04.07.2010 o 02.00 hod. u zamestnávateľa B. N. s.r.o., W. pracovný úraz tak, že pri demontáži podsietenia spadol z výšky cca 6 m, následkom čoho utrpel viacnásobné poranenia končatín a tvárovej časti.

18. V súvislosti s utrpeným pracovným úrazom si žalobca žiadosťou o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona uplatnil nárok na úrazovú rentu. V tej dobe vo veci prebiehalo súdne konanie o určenie úrazu za pracovný, ktoré bolo skončené súdnym zmierom. Následne podal žalobca žalobu na zrušenie súdneho zmiernia, ktorá bol zamietnutá a toto konanie skončilo právoplatne až uznesením Krajského súdu

v Bratislave sp. zn. 10CoPr/3/2018 zo dňa 21.06.2018. Správny súd konštatuje, že výsledkom vedených súdnych konaní bolo určenie, že úraz je pracovný s mierou zodpovednosti zamestnávateľa 80%.

19. V administratívnom spise sa nachádza dokument správnymi orgánmi vyhodnotený ako profesiogram od zamestnávateľa B. - N. s.r.o., podľa ktorého bolo náplňou práce žalobcu a) demontáže svetiel a konštrukcie na stlačený vzduch, v rozsahu 45% času - z toho na prízemí 25%, vo výške 20%, príprava náradia a materiálu 5%, b) demontáž svetiel a konštrukcie dopravnej techniky a podsvietenia v rozsahu 45%, demontáž na prízemí - demontáž na prízemí 30%, vo výške 15%, príprava materiálu 5%. Súčasťou administratívneho spisu je aj rozhodnutie ústredia žalovaného zo dňa 23.01.2012 ktorým bol žalobcovi priznaný invalidný dôchodok od 08.07.2011 s tým, že jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50%.

20. Zdravotný stav žalobcu bol posúdený posudkovým lekárom sociálneho zabezpečenia o čom bola spísaná zápisnica „lekárska správa“ zo dňa 08.12.2017. Súčasťou tejto správy aj posudok, podľa ktorého posudkový lekár vzal do úvahy ortopedické vyšetrenie žalobcu zo dňa 16.08.2011, 12.02.2014, 14.01.2014, 19.02.2014 a neurologické vyšetrenie zo dňa 28.11.2013. V časti celkový posudok posudkový lekár konštatoval, že žalobca utrpel zlomeninu čelovej kosti a pravého nadočnicového oblúku, ako aj zlomeninu pravej päty, ľavej vretennej kosti, hlavičky ľavej vretennej kosti a vykĺbil si ľavý lakeť. Ľavý lakeť bol opakovane operovaný, žalobca absolvoval operáciu aj pre zlomeniny tvárových kostí, dvakrát bola nutná aj operácia päty. V čase vydania posudku bol žalobca pravidelne sledovaný v ortopedickej ambulancii. Posudkový lekár na základe uvedeného konštatoval, že podľa zdravotnej dokumentácie žalobcu z rokov 2011-2014 ortopéd hodnotil stav žalobcu ako 30% výpadok funkcie členkového kĺbu vpravo s ľahkým poklesom funkcie lakťového kĺbu. Výslovne uviedol, že na základe týchto nálezov konštatuje, že v období po úraze došlo k poklesu pracovnej schopnosti o 30%.

21. Následne rozhodol o veci prvostupňový správny orgán, ktorý na základe záverov posudkového lekára uzavrel, že žalobca nemá právo na úrazovú rentu, nakoľko pokles jeho pracovnej schopnosti je 30% a preto nespĺňa podmienky stanovené v ust. § 88 zákona o sociálnom zabezpečení. Na odvolanie žalobcu bola vec postúpená žalovanému, pričom v odvolacom konaní bola vypracovaná ďalšia lekárska správa s posudkom a to zo dňa 02.04.2019. Posudková lekárka sa v tejto správe zaoberala aj novodoloženými vyšetreniami, keď konštatovala, že artrózne zmeny nesúvisia s poškodením pohybového aparátu žalobcu, ktoré utrpel pri pracovnom úraze.

22. Ďalej posudková lekárka uviedla, že ku komplexnému objasneniu následkov úrazov žalobcu a to tak tých, ktoré vznikli športom, ako aj v dôsledku pracovného úrazu, je potrebné poukázať na to, že na základe posúdenia zdravotného stavu zo dňa 18.10.2006 žalobcovi k 14.04.2004 zanikla invalidita. V tom čase bola invalidizujúcim poškodením zdravia vnútorná porucha kolenného kĺbu, ktorú žalobca utrpel pri lyžovaní v roku 1995 a ktorá si vyžiadala opakované artroskopické operácie ľavého kolena. V tomto konaní bolo zistené zlepšenie hybnosti ľavého kolena, flexia bola minimálne obmedzená, chôdza samostatná bez opory. Na základe uvedeného bol konštatovaný zánik invalidity.

23. Následne v roku 2011 na základe novej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku bol u žalobcu zistený pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo v tomto čase určené postihnutie končatín podľa kapitoly XV. Oddiel G, položka 57 - poškodenie funkcie nohy, stav po zlomeniny päťnej kosti s poruchou chôdze, písmeno a) - jednostranné postihnutie 40% (z rozpätia 30 - 40%), navýšené o 10% pre obmedzenie pohyblivosti v lakťovom kĺbe ťažšieho stupňa na nedominantnej končatine. V posudku, ktorý bol vypracovaný v konaní o priznanie invalidného dôchodku bolo konštatované, že je plánovaná ďalšia operácia - déza členka (táto operácia nebola doteraz realizovaná). Invalidita teda vznikla v dôsledku úrazu.

24. Posudková lekárka ďalej konštatovala, že posúdenie zdravotného stavu pre účely úrazovej renty sa vyjadruje len k poklesu pracovnej schopnosti ku konkrétnemu zamestnaniu a vplyv na schopnosť vykonávať doterajšie zamestnanie. Poukázala na profesiogram od zamestnávateľa B. - N. s.r.o. (tak ako je uvedený v odstavci 19 tohto rozsudku), pričom dospela k záveru, že tu nie je dôvod meniť posúdenie vypracované dňa 08.12.2017. Uviedla, že predchádzajúce posúdenie je podložené odbornou lekárskou zdravotníckou dokumentáciou. V nej sa jasne hovorí o funkčnom postihnutí pravého členka a ľavého lakťa (30%). Neurologický nález je bez funkčného patologického nálezu. Vzhľadom k profesiogramu, by žalobca vo svojom pôvodnom zamestnaní, ak by v ňom pokračoval, musel obmedziť práce vo výškach, čo

je pri demontáži svetiel a konštrukcii 20% z rozsahu pracovného času a demontáži dopravnej techniky 15% z rozsahu pracovného času. V závere zdôraznila, že žalobca mal v minulosti (pred pracovným úrazom) poškodenie pohybového aparátu, keď spadol pri lyžovačke a poranil si ľavé koleno. V roku 2000 mal robenú artroskopiю kolenného kĺbu a celkovo bol päťkrát operovaný na koleno. V roku 2016 mal realizovanú artroskopiю pravého kolena v dôsledku poškodenia chrupavky, okrem toho vzhľadom na výšku a hmotnosť žalobcu je zrejmé, že má obezitu a teda zvýšené zaťaženie váhonosných kĺbov a chrbtice, ktoré taktiež obmedzujú jeho mobilitu. Nejde však o obmedzenie v dôsledku úrazu.

25. Na základe vyššie uvedených záverov vo veci rozhodol žalovaný, ktorý zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vychádzal zo záveru posudkových lekárov o 30% poklese funkcie členkového kĺbu žalobcu a ľahkom poklese funkcie ľavého lakťového kĺbu, pričom uvedenému zodpovedá aj stanovenie poklesu pracovnej schopnosti pre účely úrazovej renty.

26. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že spôsob určenia percentuálnej miery poklesu pracovnej schopnosti neurčuje žiaden zákon a ani iná právna norma. Posudkový lekár pri posudzovaní zdravotného stavu poškodeného na účely úrazovej renty vychádza z náplne práce (profesiogramu) poškodeného, pričom využíva všetky profesionálne skúsenosti z medicínskej aj posudkovej praxe, dával do súvislosti vplyv následkov poškodenia zdravia s chorobou z povolania na výkon doterajšej činnosti poškodeného ako zamestnanca a skúmal aj možnosť jeho ďalšieho uplatnenia sa u zamestnávateľa na trhu práce. Uviedol, že odborné závery posudkových lekárov vznikli na základe podrobného preštudovania zdravotnej dokumentácie žalobcu ako poškodeného, ktorá obsahovala lekárske nálezy z vyšetrení, ako aj z objektívneho vyšetrenia samotnými posudkovými lekármi. Predovšetkým uviedol, že posudkový lekár posudzoval pokles pracovnej schopnosti činnosti montážneho robotníka a nie baníka ako už v odvolacom konaní tvrdil žalobca. Žalovaný pripustil, že v zmysle § 196 ods. 3 môže ustanoviť na posúdenie rozhodujúcich skutočností znalca. Nie je to však jeho povinnosť. Predovšetkým žalovaný poukázal na ortopedické vyšetrenie žalobcu, kde ortopéd konštatuje 30%-ný výpadok funkcie členkového kĺbu vpravo a ľahký pokles funkcie ľavého lakťového kĺbu. Uvedené vyšetrenie považoval za kľúčové.

27. Správny súd konštatuje, že úrazová renta je pravidelnou peňažnou dávkou úrazového poistenia, ktorá má poškodenému zmierniť pokles zárobku v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania po jeho opätovnom zaradení do pracovného procesu a kompenzovať pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť. Z uvedeného je zrejmé, že nárok na úrazovú rentu je bezprostredne spätý s poškodením zdravia, ktoré vzniklo v priamej príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Nárok na úrazovú rentu vzniká poškodenému, ak je pokles pracovnej schopnosti poškodenej osoby v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania podľa posudku vydaného posudkovým lekárom sociálneho poistenia vyšší ako 40 % a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

28. V predmetnej právnej veci nie je sporné, že žalobca utrpel pracovný úraz u zamestnávateľa B. N., s.r.o., W., keď spadol z výšky cca 6 metrov pri demontážnych prácach. U tohto zamestnávateľa pracoval ako pomocný robotník na základe dohody o vykonaní práce od 27.05.2010 do 05.08.2010. V dôsledku tohto pádu si žalobca zlomil pätu na pravej nohe, ľavú vretennú kosť, hlavičku ľavej vretennej kosti, vykĺbil si ľavý lakeť, zlomil si čelovú kosť a pravý nadočnicový oblúk. Uvedené poškodenie zdravia si vyžiadalo opakované operácie. Pooperačný stav bol skomplikovaný infekciou a fistuláciou. Je pravidelne sledovaný v ortopedickej ambulancii a súčasne je poberateľom invalidného dôchodku.

29. Pokles pracovnej schopnosti pre účely rozhodovania o úrazovej rente sa posudzuje v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 zákona alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2 zákona alebo v priamej súvislosti s nimi. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti.

30. Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje vtedy, keď je zdravotný stav poškodeného ustálený, zvyčajne po ukončení dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorá vznikla poškodenému následkom pracovného úrazu alebo choroby z povolania. Základná suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80% denného vymeriavacieho základu poškodeného určeného

z príslušného rozhodujúceho obdobia a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100.

31. Správny súd musí prisvedčiť žalovanému, že zákon č. 461/2003 Z. z. neurčuje výšku percentuálneho poklesu pracovnej schopnosti, resp. spôsob jej určenia. Vo svojich ustanoveniach len zveruje posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti do kompetencie posudkového lekára pobočky, resp. ústredia. Pracovné postupy posudkových lekárov sa preto riadia metodickými predpismi odporkyne a je na odbornom zhodnotení príslušného posudkového lekára, akú konkrétnu mieru poklesu pracovnej schopnosti určí. Vychádza pritom zo zdravotnej dokumentácie žiadateľa obsahujúcej odborné lekárske nálezy z vyšetrení a hospitalizácií, ako aj z objektívneho vyšetrenia jeho zdravotného stavu priamo posudkovým lekárom.

32. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti posudkový lekár zohľadňuje v prípade pracovného úrazu stupeň funkčného postihnutia organizmu následkom pracovného úrazu, pracovnú náplň, profesiogram pracovného zaradenia, v ktorom sa pracovný úraz stal, percento pracovných úkonov popísaných v profesiograme, ktoré môže poškodený vykonávať aj po pracovnom úraze, ako aj možnosť ďalšieho uplatnenia poškodeného u zamestnávateľa, u ktorého pracovný úraz vznikol. Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti navrhovateľa pred pracovným úrazom a po pracovnom úraze, pričom pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty sa pracovnou schopnosťou rozumie schopnosť vykonávať doterajšiu činnosť v tomto prípade zamestnanca. Uvedené predstavuje rozdiel od posudzovania na účely invalidity, pri ktorom sa hodnotí pokles schopnosti vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť. Ak teda žalobca poukazoval na to, že v konaní o priznanie invalidnej dávky mu bola určená miera poklesu pracovnej schopnosti 50%, tak uvedené samo o sebe neznamená, že určenie 30% pracovného poklesu na účely úrazovej renty je nesprávne, resp. že správny orgán má povinnosť určiť rovnakú mieru pracovnej schopnosti aj v konaní o priznaní úrazovej renty.

33. Správny súd poukazuje na to, že žalobca požiadal o priznanie úrazovej renty ešte v roku 2013. Konanie však bolo prerušené, nakoľko sa viedol súdny spor ohľadne toho, či ide o pracovný úraz, keď z oznámenia poisťnej udalosti zamestnávateľom žalobcu bolo zistené, že žalobca nemal pri práci použiť bezpečnostné lano. Konanie pred súdom skončilo súdnym zmierním s tým, že ide o pracovný úraz s mierou zavinenia žalobcu 20%. Žalobca síce neskôr žiadal zrušenie tohto súdneho zmiernia, avšak Krajský súd v Bratislave vo veci jeho žaloby o zrušenie súdneho zmiernia rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorým bola táto žaloba zamietnutá. Vzhľadom na prebiehajúce súdne konania, ktorých predmetom bolo určenie, či ide o pracovný úraz a následne konanie o zrušenie súdneho zmiernia v tejto veci, sa v administratívnom konaní nekonalo, resp. konanie bolo prerušené. Vzhľadom na uvedené objektívne okolnosti potom došlo k prvotnému posúdeniu zdravotného stavu žalobcu až s určitým časovým oneskorením, čo žalobca v podanej správnej žalobe aj namieta. Samotná skutočnosť, že došlo k posúdeniu zdravotného stavu žalobcu až po niekoľkých rokoch od začatia konania, však sama o sebe nepredstavuje nezákonný postup, a to najmä za situácie, že posudkový lekár mal k dispozícii lekárske správy za celé obdobie od vzniku úrazu. Na druhej strane je však potrebné prisvedčiť žalobcovi v tom zmysle, že bolo povinnosťou posudkového lekára vyhodnotiť, kedy bol jeho zdravotný stav ustálený tak, aby bolo možné objektivizovať následky úrazu a následne od takto určeného momentu uviesť (v závislosti na jednotlivých lekárskejších nálezo, aké boli v jednotlivých obdobiach následky pracovného úrazu a dopad na pracovnú spôsobilosť žalobcu pre účely úrazovej renty. Inými slovami, ak by aj po určitom čase bola konštatovaná lekárom ľahká porucha laktového kíbu resp. 30% pokles funkčnosti členka, neznamená to, že takýto stav tu bol po celý čas od ustálenia zdravotného stavu žalobcu.

34. V danom prípade pochybnosť, či tu existoval rovnaký stav po celý posudzovaný čas, vyplýva aj zo skutočnosti, že samotná posudková lekárka žalovaného v odvolacom konaní vo svojej správe konštatovala, že v konaní o priznaní invalidnej dávky bol následok úrazu žalobcu posudkovým lekárom uzavretý ako obmedzenie pohyblivosti v laktovom kíbe ťažšieho stupňa na nedominantnej končatine. Je teda zrejmé, že v inom konaní pred žalovaným bol iným posudkovým lekárom ustálený iný stupeň obmedzenia hybnosti lakt'a. Ide pritom o diametrálne odlišné posúdenia ako učinili posudkoví lekári pre účely úrazovej renty. V tomto prípade je pritom úplne irelevantné, že k tomuto záveru došlo v konaní o invalidnej dávke, nakoľko ide o skutkové zistenie, resp. skutkový záver (ktoré sa potom v závislosti na administratívnom konaní môže odlišne právne posúdiť). Vzhľadom na obsah posudkových správ,

ako aj vyššie uvedenú diskrepanciu, má správny súd za to, že posudkoví lekári jednak neuviedli dátum ustálenia zdravotného stavu žalobcu a súčasne sa nevysporiadali s následkami úrazu v jednotlivých obdobiach tak, aby mali urobiť záver, či minimálne v nejakom období následky pracovného úrazu neodôvodňovali pokles pracovnej schopnosti nad 40% a teda aj priznanie úrazovej renty a to aj s poukazom na to, že v konaní o invalidný dôchodok bol ustálený ťažší stupeň poškodenia lakťového kĺbu.

35. Súčasne správny súd konštatuje, že bolo zistené, že žalobca u svojho zamestnávateľa pracoval na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 19.06.2010. Z výpisu zamestnávateľov Sociálnej poisťovne bolo zistené, že od 01.01.2004 do 05.08.2010 pracoval žalobca u 9 zamestnávateľov, pričom v šiestich prípadoch na dohodu o vykonaní práce a v troch prípadoch mal uzavretý pracovný pomer.

36. Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

37. Posudková lekárka žalovaného hodnotila poškodenie zdravia žalobcu s ohľadom na profesiogram, pričom správny súd zistil, že to, čo predložil zamestnávateľ žalobcu, nie je v pravom zmysle profesiogram. Vo všeobecnosti by totiž profesiogram mal obsahovať napríklad a) všeobecnú charakteristiku pracovnej činnosti, t.j. najpodstatnejšie informácie o všetkých úlohách a pracovných prostriedkoch, ktoré zamestnanec pri výkone danej profesie používa, b) súhrn požiadaviek na zamestnanca, ktoré vyplývajú z vnútropodnikových organizačných a technologických noriem a predpisov daného podniku, c) opis obsahu pracovnej činnosti z hľadiska používaných pohybov, úkonov a požadovaných operácií, d) podklady pre normovanie práce ako aj prehľad požiadaviek na zamestnanca z hľadiska jeho fyzickej, psychickej a odbornej spôsobilosti na výkon danej profesie. Doklad predložený zamestnávateľom by skôr mohol predstavovať pracovnú náplň. Okrem toho tento dokument od zamestnávateľa nie je úplne jednoznačný, keď napríklad uvedené základné činnosti nepokrývajú 100% pracovného času pozície žalobcu, ale len 90%. Uvedených 100% dosiahneme až sčítaním jednotlivých dielčích činností, pričom nie je zrejmé, či ide o vyjadrenie 100% vo vzťahu k dvom uvedeným základným činnosťami alebo ich treba chápať samostatne a teda predstavujú vyjadrenie celkových činností žalobcu v rozsahu 100%.

38. Správne súdu je zrejmé, že žalobca nebol zamestnancom žalobcu na riadny pracovný pomer a preto pravdepodobne nemal popredu vypracovaný žiadny profesiogram, a to aj s ohľadom na pozíciu pomocného robotníka. Na druhej strane, ak sa stal takémuto pracovníkovi pracovný úraz je potrebné, aby bola jednoznačne určená pracovná náplň takejto pozície a bolo zrejmé aj to, aké boli napríklad zdravotné predpoklady pre prijatie a vykonávanie danej práce. Správny súd má za to, že za situácie, že zákon pre účely úrazovej renty stanovuje porovnanie poklesu pracovnej schopnosti práve s ohľadom na vykonávanú prácu je uvedené potrebné bez pochybností a v dostatočnom rozsahu zistiť, čo sa podľa názoru správneho súdu v danej veci nestalo.

39. Žalobca ďalej namietal, že jeho zdravotný stav bol zisťovaný posudkovými lekármi, ktorí sú zamestnancami Sociálnej poisťovne. K uvedenej námietke správny súd uvádza, že ak mal žalobca pochybnosti (dôvodné) o nezáujatosti posudkových lekárov, ktorí hodnotili jeho zdravotný stav, potom mal vychádzať zo zákonných predpokladov uvedených v zák. č. 461/2003 Z.z. a bol zaťažený povinnosťou tieto preukázať, a nie iba samotnú činnosť posudkových lekárov vo všeobecnosti spochybníť. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1So/112/2010 uzavrel, že „Samotné konštatovanie skutočnosti, že posudkoví lekári ako zamestnanci Sociálnej poisťovne predmetné zdravotné posudky a správy vypracovali, však nie je naplnením postupu, ktorý je pre žalobcu predpísaný prostredníctvom ustanovení § 181 až 183.“ V danej veci žalobca ani netvrdil konkrétne dôvody zaujatosti posudkových lekárov, skôr napádal ich pomer k Sociálnej poisťovni. Uvedené však nie je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia a ani pre nariadenie znaleckého dokazovania. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie, tak toto nebolo nariadené z dôvodu, že takéto dokazovanie nemôže nahrádzať vlastnú činnosť správneho orgánu, ale v určitých odôvodnených prípadoch môže slúžiť na verifikáciu odborných záverov z administratívneho konania. Pokiaľ ide o zdravotný stav žalobcu a jeho hodnotenie, tak toto nebolo doposiaľ riadne vykonané a preto nie je možné uvažovať o prípadnej verifikácii tých skutkových záverov, ktoré sú založené na odbornom posúdení medicínskych otázok. Súčasne je posúdenie korelácie zdravotných následkov, ktoré vznikli v dôsledku pracovného úrazu a pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného zaradenia, resp. pozície, vecou správneho uváženia správneho orgánu.

Uvedené teda nemôže byť predmetom znaleckého dokazovania, nakoľko znalec nemôže takýmto spôsobom nahrádzať činnosť správneho orgánu. Rovnako nebolo možné, aby odročil pojednávanie za účelom nariadenia žalovanému pribrať do konania odborného lekára a následne v konaní pokračovať s prihliadnutím na výsledok takéhoto nového posúdenia. Administratívne konanie je právoplatné skončené a preto nie je možné žalovaného (bez meritórneho rozhodnutia vo veci správnym súdom) nariadiť konať nejakým spôsobom.

40. S poukazom na vyššie uvedené správny súd uzavrel, že rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu vykazuje znaky nezákonnosti, a je potrebné ho zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP. V ďalšom konaní bude úlohou správnych orgánov, aby riadne doplnili podklady potrebné pre rozhodnutie vo veci a súčasne bol opätovne posúdený zdravotný stav žalobcu tak, ako je uvedené vyššie.

41. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, tak žalobca bol v konaní úspešný a preto mu patrí náhrada trov konania, ktorej výška bude vyčíslená v uznesení vydanom vyšším súdnym úradníkom tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015Z. z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.